

औत्पत्तिकः स्वाभाविकः कथमिति किं सर्वेषामात्माऽयं स्यादिति शंका ॥ १३ ॥ उक्तमपि अतिविस्मयेन वदंति कसमहायन इति ॥ १४ ॥ प्रा
कश्रुतमेव गर्गाचार्यवाक्यं तच्चरितपरिशीलनेन निवृत्तासंभावनस्य नंदस्य कृष्णतत्त्वावबोधकं जातं स इदानीं तेनैव वाक्येन गोपानुपदिशति श्रूयतामि

दुस्य जश्चानुरागोऽस्मिन् सर्वेषां नो ब्रजौकसाम् ॥ नंदतेतनयेऽस्मासु तस्याप्यौत्पत्तिको मिथः ॥ १३ ॥ कस
महायनो बालः कसमहाद्रिविधारणम् ॥ ततो नो जायतेशंका ब्रजनाथतवात्मजे ॥ १४ ॥ नंद उवाच श्रूय
तां मेव चो गोपाव्येतु शंका च वोऽर्भके ॥ एनं कुमारमुद्दिश्य गर्गो मेयदुवाच ह ॥ १५ ॥ वर्णास्त्रयः किलास्यासन्
गृह्णतोऽनुयुगंतनूः ॥ शुक्लो रक्तस्तथा पीत इदानीं कृष्णतां गतः ॥ १६ ॥ प्रागयं वसुदेवस्य क्वचिज्जातस्तवात्म
जः ॥ वासुदेव इति श्रीमानभिज्ञाः संप्रचक्षते ॥ १७ ॥ बहूनि संति नामानि रूपाणि च सुतस्य ते ॥ गुणकर्मनुरू
पाणि तान्यहं वेद नो जनाः ॥ १८ ॥ एष वः श्रेय आधास्यत् गोपगोकुलनंदनः ॥ अनेन सर्वदुर्गाणि यूयमंजस्त
रिष्यथ ॥ १९ ॥ पुराऽनेन ब्रजपते साधवो दस्युपीडिताः ॥ अराजके रक्ष्यमाणा जिग्युर्दस्यूनसमेधिताः ॥ २० ॥
य एतस्मिन् महाभागाः प्रीतिं कुर्वन्ति मानवाः ॥ नारयोऽभिभवन्त्येतां न्विष्णुपक्षानि वासुराः ॥ २१ ॥ तस्मान्नंदा
त्मजो यं ते नारायणसमो गुणैः ॥ श्रिया कीर्त्याऽनुभावेन तत्कर्मसु न विस्मयः ॥ २२ ॥ इत्यद्धामांसमादिश्य गर्
गे च स्वगृहं गते ॥ मन्ये नारायणास्यां शं कृष्णमक्लिष्टकारिणम् ॥ २३ ॥ इति नंदवचः श्रुत्वा गर्गगीतं ब्रजौकसः ॥
दृष्टश्रुतानुभावास्ते कृष्णस्यामिततेजसः ॥ मुदितानंदमानर्चुः कृष्णं च गतविस्मयाः ॥ २४ ॥

ति ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ तस्मात्तस्य कर्मसु विस्मयो नास्तीति नंदस्योक्तिः ॥ २२ ॥ इत्यद्धासाक्षात्मां प्रति स
मादिश्य गर्गे च स्वगृहं गते सति तदानीं तथामन्यमानोऽपि इदानीं कृष्णं नारायणास्यां शं मन्ये अत्र हेतुः अक्लिष्टकारिणमिति ॥ २३ ॥ २४ ॥